

Spijker kwartier

wijkkrant

4 **Gerhard Meenks-van den
Broek: Sociaal beheerder
in de Lommerd**

10 **Spoorhoek: parel van Arnhem**

21 **Bewust met voeding**

Een hond en zijn baas

Onze fox terriër Bobbie is alweer dertien jaar. Wat een genot, maar soms ook een ergernis. Een hond aanschaffen heeft veel gevolgen, maar dat hoeft hondenbezitters niet te vertellen. Met hem door de wijk lopen is heerlijk. Hij is lief en volzaam, altijd aan de riem. Veilig voor hem en voor anderen. Bovendien staat er een boete van ongeveer honderd euro op als je hond losloopt. En voor poep laten liggen op straat of in het plantsoen honderd euro.

Ik hoor je denken, oh, daar heb je weer zo iemand. Het is niet voor niks ergernis nummer één in elke wijk. Het is ook mijn grootste ergernis, want zeg eens eerlijk: ook jij, hondenbezitter, wilt niet thuis komen met de stront onder je schoenen van een hond.

Ik zie dagelijks dat hondenbezitters de hond laten poepen, druk op de telefoon kijken en dan doorlopen. Zo kwam ik onlangs iemand tegen met een mooie middelgrote hond. Hij druk met de telefoon en de hond deed zijn behoefte aan de rand van een boomspegel. Hij zag mij en vroeg wat omslachtig: 'Heb je misschien een zakje voor me?' Natuurlijk had ik die, maar was ik niet langsgesproken, dan bleef die drol liggen voor een schoen die naar huis gaat.

Tekst en foto: Jos Meeuwssen

Iris Springvloet van Arnhem Student Point (ASP)

In woord en beeld laat de serie een persoon, straat of organisatie door de tijd heen zien. Dit jaar bestaat ASP 35 jaar!

Een mooie aanleiding om studentenvoorzitter Iris (27) te interviewen. Zo'n 15 jaar zit zij op de Kastanjelaan 22.

Geloof?

We staan in het keukentje waar het koffiezetapparaat pruttelt, door een binnen-zaaltje kijk je de Parkstraatkerk in.

Is er een link met de kerk? 'We huren de ruimte en werken samen met hen. Bijna alle studentenpastores zijn gezonden door de Protestantse Kerk Nederland, behalve ik', zeg Iris lachend. **Hoe komt dat?**

'In andere studentensteden hoort het bij de baan om maandelijks voor te gaan in de kerk, dat was hier niet van belang. Ons stichtingsbestuur koos mij uit de sollicitatieronde en de PKN gedoogde dat. In de drie jaar dat ik hier werk is het aantal studenten wat ons bezoekt, verdrievoudigd naar 1.000 per jaar. De meeste pastores zijn al lang in functie. Mijn generatie gaat wat makkelijker met social media om, waardoor we snel studenten kunnen bereiken. Zo hebben wij ons buddy-project in een week opgezet. Arnhem wordt nu zelfs landelijk als voorbeeld gezien en sinds kort ben ik voorzitter van de landelijke student-pastores.'

Waar geloof jij wel in? 'In verbondenheid, met de natuur, mijzelf en anderen. Deze baan voelt als een soort hobby die mij veel energie geeft. Dat zorgt soms wel voor veel overuren, maar gelukkig heb ik sinds kort een collega, Yanniek.'

Met koffie en de meegebrachte muffins van de bakker installeren we ons aan tafel.

Google leerde mij dat pastoor (pastor is ongewijd, ontstond in de jaren 80 bij de uitbouw van de zielzorg) afkomt van het Latijnse woord herder, herken je je daarin? 'Eh, ik zal niet snel mensen schaapjes noemen, maar in de kern zorgen we wel dat iedereen een beetje bij elkaar blijft. Misschien niet voor niets dat mijn bijnaam op het eind van mijn studie "moeder" was, vrienden wisten dat ze altijd bij mij terecht konden. Nu ben ik ook moeder van twee.'

Toen-now

Was de naam vroeger anders? 'Eerst was het Arnheems Studenten Pastoraat, ook ASP als afkorting. Doordat er steeds meer internationale studenten naar de HAN, ArteZ en Larenstein kwamen veranderde dat in Arnhem Student Point, dat bekt wat lekkerder in het Engels. We doen ook alles in het Engels. Twee derde van onze bezoekende studenten zijn internationaal, nu vooral uit Europa, Afrika, Iran en India.'

Wat was het doel in de beginjaren?

'Het doel is altijd geweest een plek voor studenten in Arnhem te verwezenlijken om met religie en zingeving in aanraking te komen. Verbinding, ontmoeting en inspiratie zijn onze kernwoorden. Nu staat vooral verdieping centraal en nauwelijks meer religie.'

Zijn er meer verschillen? 'Het grappige is dat het verder best op elkaar lijkt. Zij deden ook wandelingen, samen eten. Studenten hebben dezelfde vragen over wie ben ik en wat wil ik. Vroeger was er een aparte homogroep, dat hoeft nu niet meer. Nu is er een groep over "bounderies", grenzen aangeven. Nog een verschil met vroeger is de grote maatschappelijke betrokkenheid van toen: naaimachines voor de derde wereld inzamelen, naar protestacties gaan. Maar er ging zo veel tijd inzitten dat dat toen ook al afnam. Nu zijn we bezig een netwerk rondom studenten-welzijn te creëren.'

Q&A

Wat zijn vragen die je krijgt? 'Bijvoorbeeld een Marokkaanse jongen die hier merkt op mannen te vallen en er mee zit, wat hij zijn gelovige familie vertelt. Maar ook een jongen: "Ik ben verliefd op een meisje, hoe ga ik daarmee om?". Vaak vragen rondom motivatie of identiteit.'

Wat kun jij voor ze doen? 'In de taal van geestelijk verzorger heet het "iemand tevoorschijn luisteren", zo luisteren en vragen stellen over dingen die mij opvallen dat iemand inzicht krijgt in wat er echt toe doet. Ik praat ook best veel over rouw, als studenten door iets aangrijpends tot

stilstand komen. We zoeken dan naar wat je kracht geeft om je hoofd boven water te houden.'

Had jij hulpvragen toen je student was?

'Niet echt meer, die lagen in de jaren daarvoor toen ik veel gepest werd.'

Wat voor hulp kreeg jij? 'Weinig, ik vond het niet erg genoeg om naar een psycholoog te gaan. Gelukkig had ik een vriendje met ook zo'n verleden, die kon goed luisteren en vragen stellen. Vaak geven vrienden graag hun mening of willen het voor je oplossen.'

Heeft die periode bijgedragen dat je dit werk bent gaan doen?

'Absoluut, daar ontstond mijn wens dat ik mensen in moeilijke momenten wilde gaan helpen en ook de behoefte aan zingeving. In die periode gaven boeken en muziek waar je in kan verdwijnen mij steun. Ik ben introvert. De goede gesprekken en diepgang die wij bieden is wat introverte mensen aantrekt. Maar om naar een groep te gaan die elkaar al kent, is juist voor hen best lastig. Daarom wacht ik soms nieuwe mensen buiten op, om samen naar binnen te gaan.'

Wijk-oproepje

Wat is het contact met de wijk? 'Veel studenten die bij ons komen wonen er. Samen met winkeltjes uit de wijk doen we met Kerst Secret Santa voor onze studenten, een "gift bag" met chocolaatjes, kaarsjes en zo. We werken wel eens samen met Dazo, zo komt er waarschijnlijk een bandenplakcursus voor internationale studenten. Maar als mensen/bedrijven andere samenwerkings-ideeën hebben dan horen we dat graag en uiteraard zijn geïnteresseerde studenten van harte welkom!'

www.arnhemstudentpoint.nl

Tekst: Foeke Galema

Foto's: Rien Meijer (Iris) en ASP (vroeger en nu)

Om kennis te maken met de nieuwe beheerder van de Lommerd nam ik telefonisch contact op Gerhard Meenks-van den Broek, hoorbaar geen Arnhemmer en meteen open voor contact met de buurtbewoners en met onze wijkkrant. We ontmoeten elkaar in het bekende rommelige kantoor van Willem van Gent en van Menno Ketel: jarenlang de vrijwillige beheerders van de Lommerd.

Sociaal beheerder in de Lommerd

Het Oosten

Gerhard komt oorspronkelijk uit Rijssen bij Almelo en is zeker geen doorsnee persoon. Groot van postuur en strak in het pak met opvallende sieraden. 'Ik viel eigenlijk altijd uit de toon, was heel jong geïnteresseerd in kunst en creativiteit. Als klein jongetje zat ik al op de Zondagschool van de zilverpapiertjes van de chocola corsages te maken. Bloemist in de dop.' Het opvallende werd niet echt op prijs gesteld en ook het huwelijk van Gerhard met zijn man Peter van den Broek in 2007 werd niet getolereerd. 'Ik wilde daar echt weg. Sinds 16 jaar wonen wij in Arnhem aan de Johan de Wittlaan.'

Bloemen en groen

'Ik heb 33 jaar in de bloemen gewerkt, in verschillende zaken en verschillende plaatsen: overal en nergens, in Antwerpen, Laren bij Hilversum, Intratuin Duiven en ook wel bij Futura op de Steenstraat, en als laatste in Oosterbeek. En toen wilde ik het helemaal anders gaan doen. Ik ben

echt een "mensenmens" en ontmoet heel graag andere mensen. Ik ben op eigen initiatief naar Dazo gestapt en heb daar de training "Op weg naar een nieuwe baan" gevolgd. Dat heeft mij totaal veranderd en ik ben letterlijk en figuurlijk helemaal opgebloeid.' Inmiddels ook 40 kilo lichter is Gerhard betrokken geweest bij Dazo en het Buurtgroenbedrijf. 'Hierdoor heb ik de bewoners en de wijk heel goed leren kennen, ik weet waar de gevoeligheden -ik noem dat de booby traps- hier liggen. Het blijft me verrassen en boeien in negatieve en in positieve zin.'

Sociaal Beheer

'Ik werd benaderd of de functie van sociaal beheerder iets voor mij zou zijn, dat sprak mij meteen enorm aan. Ik wil graag van betekenis zijn en blijven voor de wijk. Willem en Menno willen minder bij het beheer van de Lommerd betrokken zijn en andere dingen doen.' Gerhard is voor een jaar voor 16 uur per week in dienst gekomen van de Lommerd.

De Lommerd betaalt dit uit eigen middelen en is op zoek naar structurele financiering van deze functie in het kader van het afgesloten convenant tussen buurthuizen en de gemeente Arnhem.

Gerhard: 'In april ben ik ingewerkt door Menno, het werk bestaat voornamelijk uit het aansturen van de (vrijwillige) medewerkers van de Lommerd zoals de gastvrouwen en alles wat er te doen is rondom het interne gebeuren van ons buurtcentrum. Er zijn diverse gebruikers zoals het wijkteam en kinderopvang in het gebouw werkzaam en hier kan eigenlijk alles, behalve particuliere feestjes, wij zijn geen horecaonderneming. Dat te regelen en in goede banen leiden is nu mijn werk in

de Lommerd. Ik ben dus op het al bekende mailadres en telefoonnummer bereikbaar, maandag de hele dag en voorlopig op dinsdag- en donderdagmiddagen.'

Creatieve duizendpoot

'In de Dazo training moesten wij onszelf typeren voor het visitekaartje. Op mijn visitekaartje van "Stylebygerhard" staat: Sfeermaker, creatieve duizendpoot en bloemist; dat ben ik ten voeten uit. Ik ontwerp en maak bijvoorbeeld niet alleen mijn eigen kleding en tassen, maar ook kostuums voor het theater en replica's van oude kostuums en kleding. Ik heb kostuums gemaakt voor het Sprookjesfestival en een kopie gemaakt

van Marker klederdracht voor een nichtje in Noorwegen.'

Gerhard doet stamboomonderzoek, zingt in gospelkoren, fotografeert, maakt bloemstukken en beeldende kunst. 'Het is nu voor mij een ideale situatie waarin ik helemaal mijzelf kan zijn; het sociale beheer, het werken met mensen en alle creatieve dingen waar ik mijzelf mee kan bezighouden. Het past ook bij deze wijk: veel variatie.'

www.stylebygerhard.com

Tekst: Trudi Hendriks

Foto's: Rien Meijer

In deze nieuwe rubriek zetten we iemand in de spotlight, die achter de schermen van onze wijkkrant al jaren een bijdrage levert. Deze eerste editie: **Anita van Rootselaar.**

Wie is Anita? Hier moet ze over nadenken. Geen geboren Arnhemse meisje, maar wel al bijna twintig jaar hier woonachtig. Ze vertelt over hoe ze op de basisschool al graag verhalen schreef, hoe haar fantasie eindeloos was. Dat ze het onbegrijpelijk vond als kinderen om haar heen niets konden verzinnen. En dat dat al de basis was voor waar ze nu mee bezig is: het beschrijven van haar gedachten, van wat ze meemaakt, hoort en ziet. Ook tijdens haar studie filosofie voelde ze steeds meer: 'ik wil schrijven'.

Dus nu ze schrijft ze. Columns, verhalen, artikelen, natuurlijk een boek, dat vast nog heel lang op zich laat wachten. Want ze heeft veel te doen. Wil veel doen. Bij voorkeur schrijft ze in opdracht: 'ik ben niet zo'n in-het-wilde-weg-schrijver. Het is fijn om voor een publiek te kunnen schrijven. Ik wil graag gelezen worden'. Ze volgt uiteraard de actualiteiten op de voet. Bij haar opdrachtgevers is er veel ruimte voor haar eigen inbreng, haar eigen verhaal-ideeën.

We bladeren door de vorige wijkkrant. Anita vertelt dat ze vooral de rubriek Spijkercollectie erg waardeerde. Laagdrempelig kunst aanschaffen, ook voor de kleine portemonnee. Eventueel die kunstfoto uit de krant halen en inlijsten. En dan de mooie vormgeving, de foto-reportages; zij leest nu met plezier de webversie, want de krant komt niet meer in haar brievenbus. Natuurlijk is er journalistiek soms best wel iets op aan te merken. Maar dan hebben we het over professionele inzichten, tja.. we blijven een wijkkrant!

We spreken over onze creatieve wijk, waarvan ze vindt dat het gelukkig nog steeds geen elitaire wijk is, alles en iedereen woont er. Geen keurige opgeruimde omgeving, maar met wijk met een randje. Ze wandelt sinds de coronatijd veel door de stad, en ja, vaak naar het Spijkerviertel. Je komt altijd wel iemand tegen, het is makkelijk om een gesprekje aan te knopen: 'je kunt verrast worden...' Wat weer een column of verhaal op kan leveren. Maar dat is voor later. Ze moet nu eerst naar Libanon..

Tekst en foto: Lucille van Straten

Je kunt verrast worden...

Op een prachtige paasmiddag fiets ik door de drukke stad naar het huis van Anita van Rootselaar, onze vaste columniste. Ze woont sinds een tijdje niet meer in onze wijk. Maar het Spijkerviertel blijft voelen als thuis komen, zegt ze, ook al woont ze nu op een plek die net zo lekker voelt. Daar heeft ze een benedenwoning met een zonnige tuin gevonden. De katten lopen nieuwsgierig over tafel, duiken op mijn schoot, zoals katten dat doen en leiden af en toe de aandacht af van wat ik kom doen.

Ze is heel druk; ik pas vandaag nét in haar agenda. Want ze staat op het punt naar Libanon te vertrekken, een land in crisis, waar ze voor de Radboud Universiteit een documentaire over democratie gaat maken. Naast haar werk voor de universiteit is Anita freelance journaliste en schrijft onder meer voor AD en voor deze wijkkrant. Voor ons schrijft ze zeker al vier jaar columns, vaak filosofisch, soms met een politieke ondertoon, maar altijd met een lijntje naar onze wijk.

Nog net voor de ijsheiligen, met een stralende lentezon werd op 7 mei jl. de Spijkerstraat bij de Lommerd helemaal opgefleurd door de geraniums en primula's. Tussen de laatste resten van de opgebroken straat was er op het vernieuwde voorpleintje ruimte genoeg voor meerdere kramen. Ook bij Dazo 125 werden plantjes en zaaigoed verkocht. Zoals gewoonlijk wisten de buurtbewoners het groen te vinden. Een mooie traditie, die gelukkig niet verdween na de stille coronajaren. Foto's: Rien Meijer

Jaarlijkse Bloembakkendag

De watertuin is een verhaal van veel mensen

Vlakbij de ingang van de watertuin hing lange tijd een tekst: bijna onleesbare letters op vergeeld papier. 'Kijken is kiezen', staat er. 'Wanneer je je hoofd draait zie je iets anders.' Het past bij de watertuin, een klein stukje natuur waar veel te ontdekken valt. Dat ondervond ook de Spijkerkwartierse cineast Sacha Barraud, die een documentaire maakte over de tuin.

De vijverdag

De ingang van de watertuin ligt aan de Parkstraat. Zoals de naam al doet vermoeden, bestaat een groot deel van het oppervlak van de tuin uit water. Het is daarmee een klein paradijs voor kikkers en

libellen. Af en toe zit er een reiger. Het groen wordt onderhouden door een groep vrijwilligers. Eén keer per jaar trekken zij het waadpak aan en stappen de vijver in om extra onderhoud te plegen: een dag die voor ingewijden bekend staat als de

'vijverdag'. Ook Sacha's partner Eva was daarbij aanwezig, en 'omdat het één keer paar jaar is had Eva gezegd "wel leuk als je een paar shotjes maakt" want het is een unieke handeling'. Dat leverde mooie opnames op, vertelt Sacha, van 'al die dames, zwervend tussen de eenden en de lelies'. En zoals zo vaak gebeurt: van het een kwam het ander.

De opening van de watertuin vond plaats in 1993. Volgend jaar bestaat de tuin dus dertig jaar. Des te meer reden, vond Sacha, om uitgebreid stil te staan bij alle mensen die betrokken zijn geweest bij de aanleg en het onderhoud. 'Het is eigenlijk het verhaal

Het putdeksel, ontworpen door Carel Lanthers

van veel mensen. Eén persoon spreekt, maar voor hem of haar zijn er nog tien anderen die hun eigen versie van het verhaal hebben.'

Na de vijfde dag trok Sacha er dan ook op uit om meer opnames te maken. Hij sprak met de buurtbewoners die dertig jaar geleden het initiatief namen, de vrijwilligers die nu de tuin onderhouden, de betrokken ambtenaren van de gemeente, en de kunstenaars die een creatieve bijdrage

De waterschaal

leverden. Het eindresultaat is een documentaire die binnenkort voor alle buurtbewoners te zien is.

Kijken is kiezen

'Je ontdekt van alles,' vertelt Sacha. 'Ik kende de watertuin natuurlijk wel. Als we bezoek hebben, laten we de binnentuinen altijd zien. Maar als je daar echt gaat filmen, dan komen allerlei details naar voren waar ik al die jaren geen weet van had.' Zoals de waterschaal die vroeger een zandbak was. Of de muur die is gemetseld met een kalkhoudend specie waar bloemen uit kunnen groeien. Of het speciaal ontworpen putdeksel, vlakbij de ingang. 'Ik ben daar wel honderd keer overheen gelopen zonder het ooit te zien.'

'Er is nog steeds veel wat ik niet weet. Ik weet weinig van planten of dieren. Maar ik

heb een mooi shot van een kat die heel verantwoordigd kijkt. En veel shots van bloemen die ik niet eens ken. Ik heb ook geleerd dat er meer dan dertig soorten bessen zijn, wist je dat?'

Vertoning

Nu is de uitdaging om van al deze opnames één geheel te maken. 'Ik moet nog bedenken of het een lineair verhaal wordt, of juist niet. Ik hou niet van logica, ik spring graag van de hak op de tak.' Welke keuze hij heeft gemaakt, zal blijken wanneer het project af is. De documentaire wordt vertoond in De Lommerd op vrijdagavond 24 juni vanaf 20.00 uur. Buurtbewoners zijn welkom. Aanmelden is niet nodig.

Tekst: Katja Krediet

Foto: Rien Meijer

Sacha Barraud

Spoorhoek: Dare van Arnhem

Verleden

Toen Arnhem zo rond 1850 haar stadsmuren en wallen mocht slopen was de Spoorhoek een van de eerste plekken waar de stad begon uit te dijen. De wijk groeide razendsnel door de sterk groeiende werkgelegenheid. Er werden goedkope arbeiderswoningen gebouwd. Er kwamen smederijen, drukkerijen, werkplaatsen, fabriekjes, stomerijen, wasserijen, pakhuizen, scholen, winkels, hotels, cafés. De Spoorhoek ontwikkelde zich tot een drukke, dichtbevolkte, gezellige wijk aan de rand van de Veluwe.

Twee historische momenten hebben de geschiedenis van de Spoorhoek bepaald. De eerste was de aanleg van de spoorlijn in 1845. Deze ingreep heeft de buurt voorgoed gescheiden van Klarendal. De tweede ingreep is de aanleg van de Van Muylwijkstraat (VMS) in de zestiger jaren waardoor de wijk is gescheiden van het

Spijkerkwartier. De aanleg van de VMS had een enorme gevolgen voor de ruimtelijke structuur. Grote delen van de buurt werden opgesplitst in kleinere stukjes zonder logische verbinding met andere delen van de wijk. Dit had grote sociale gevolgen voor de leefbaarheid.

Heden

In het hart van de Spoorhoek ligt de Hommelstraat. Hier voel je het dagelijks leven. Het is er druk en levendig. Multicultureel. Veel kleine en originele winkeltjes, soms nog met fraaie historische puien. Ook Spoorwegstraat is een aantrekkelijk straat met allerlei winkeltjes en bedrijfjes. Op sommige plekken is het goed wonen, zoals op de Lange Uitweg. Soms met een dorps karakter, zoals de prachtige witte huisjes in de Jufferstraat. Rustig woongenot dicht bij het centrum.

Sporen uit het verleden

Een wandeling door de wijk is een ontdekkingsreis. Gooi je vooroordelen overboord en ontdek het verleden, dat zich nog overal laat zien. Schoonheden als de lutherse kerk met pastorie, de Martinuskerk, de ijscofabriek, historische gevels en antieke winkelpuizen en de oude kastanje uit 1900. Het zou fantastisch zijn indien er in navolging van de belevingskaart van het hele Spijkerkwartier ook een belevingskaart specifiek voor de Spoorhoek ontwikkeld wordt. Wie pakt dat op?

Verloedering en verwaarlozing

Een wandeling door de wijk brengt je óók in de slops van Arnhem. Met name het Westeinde en de kwekerijstraat zijn verschrikkelijk. Vervallen, verlopen, vies. Graffiti all over the place. Een broeinest voor kwalijke zaken. Onveilig en unheimisch. Wat houdt Arnhem tegen om hier het Notting Hill van Arnhem te creëren?

Kansen

Met creativiteit, originaliteit en liefde voor de stad moet het mogelijk zijn om de Spoorhoek enorm te upgraden. Drie voorbeelden. De hoek geflankeerd door de Apeldoornsestraat en Paterstraat wordt beheerst door enkele grote, anonieme, gesloten kantoorblokken van de KPN. Voor het KPN gebouw ligt een parkeerterrein van ongeveer 250m² al twintig jaar braak. Misschien een goed idee om hier een mooi openbaar parkje aan te leggen? Of gezinswoningen?

Momenteel ligt er een plan om op Rembrandt een toren te bouwen voor 150 woningen. Het is echt de vraag of dit een goed idee is en of dit bijdraagt aan het welzijn van de bewoners van onze buurt. De leefbaarheid van de buurt zou enorm vergroot kunnen worden door het oude stratenpatroon enigszins te herstellen. Denk aan het bereikbaar maken van het winkelgebied rondom de Steenstraat voor voetgangers en fietsers door de aanleg van tunneltjes onder de VMS, aansluitend op

het Westeinde en de Tuinstraat. Ook ligt het voor de hand om de oude verbinding van de (nu) Spoorwegstraat naar de Spoorweg-singel en de wijk Klarendal te herstellen door ook daar een fiets/voetgangerstunnel te realiseren. Allemaal kansen die de Spoorhoek verlossen van haar isolement.

Toekomst

De toekomst maken we samen. Het verbeteren van de leefbaarheid, veiligheid en welzijn in de Spoorhoek en de bereikbaarheid van voorzieningen moet een belangrijk doel zijn voor de gemeente Arnhem en de bewoners van de buurt. Misschien zijn er buurtbewoners die willen opstaan en willen samenwerken met de werkgroepen in Klarendal en Spijkerkwartier? En voor de gemeente moeten de belangen en het welzijn van de

bewoners voorop staan bij alle interventies. Er zou aandacht moeten komen voor een betere leeftijdsopbouw, geschikte gezinswoningen, diversificatie van het inkomensniveau. En uiteraard moet de verwaarlozing en verloederding onmiddellijk worden aangepakt. Als je wethouder bent dan gaan je handen toch jeuken om deze fantastische historische buurt in het centrum te ontwikkelen tot een parel voor Arnhem? Let's make it happen!

Met dank aan Egbert Bouwhuis en Hans Ansems.

tekst en foto's: Jan van Wonderen
Kaart 1: Het spoorboekje

Crowdfundig Grand Cafe Metropole

“Wordt Metropole 100 jaar?”

Met deze vraag begon Grand Cafe Metropole in januari een crowdfundingactie om de toekomst van het bedrijf uit 1923 veilig te stellen. De gedwongen sluiting en beperkingen opgelegd om de Coronapandemie te beteugelen hadden het bedrijf in moeilijkheden gebracht. De overheidssteun bleek verre van toereikend met hoge schulden als resultaat. De crowdfundingactie is een succes geweest! Vele buurtgenoten zijn voor het bedrijf in de bres gesprongen en hebben via een donatie gezorgd dat de toekomst er een stuk beter uit ziet. Eigenaresse Ferny Gieling: ‘we zijn enorm dankbaar dat onze gasten, bedrijven en buurtgenoten ons op hartverwarmende wijze hebben gesteund. De donaties hebben ons geholpen in het betalen van achterstanden en ons energie gegeven om op volle kracht toe te werken naar het honderdjarig bestaan volgend jaar oktober. De beloofde kortingskaarten liggen klaar en kunnen worden afgehaald bij Metropole. Zij zijn geldig tot 1 juni 2023. We hopen dat we volgend jaar een uniek jubileum mogen vieren!

Tekst: Metropole

Samen dementievriendelijk

Veel mensen krijgen te maken met dementie. Dat is niet alleen moeilijk voor de persoon zelf, maar ook voor de omgeving. Gemeente Arnhem werkt daarom de komende jaren aan een dementievriendelijke stad. Waarin mensen met dementie zo lang mogelijk mee kunnen doen en inwoners de signalen van dementie herkennen. Weet u bijvoorbeeld wat de signalen bij dementie zijn? En hoe u iemand met dementie een helpende hand toesteeft? Om Arnhemers hierbij te helpen biedt gemeente Arnhem samen met het Netwerk Dementie Arnhem en Omstreken trainingen aan voor inwoners die meer willen leren over hoe je iemand met dementie herkent en helpt.

U kunt u gratis inschrijven voor de training ‘Samen Dementievriendelijk’. Ga naar www.ndao.nl voor meer informatie en de beschikbare data.

Rookmelders verplicht

Het Wijkveiligheidsoverleg herinnert buurtbewoners er graag aan dat het vanaf 1 juli 2022 verplicht is om in iedere woning in Nederland rookmelders op te hangen. Deze verplichting bestaat al langer voor nieuwbouwhuizen, maar de regelgeving gaat ook voor bestaande bouw gelden.

Bij brand vallen de meeste slachtoffers 's nachts door het inademen van rook. Het is namelijk zo dat je reuk 's nachts niet werkt. Je gehoor werkt nog perfect wanneer je slaapt. Daarom is het uitrusten van je woning met voldoende rookmelders belangrijk. De rookmelders detecteren de rook wel en zullen je alarmeren.

Alle bouwlagen van een woning dienen te zijn voorzien van een rookmelder. Daarnaast moeten ook besloten ruimtes waar een vluchtroute doorheen loopt, zijn voorzien van een rookmelder. Meer informatie: www.rookmelders.nl

Tekst: Wijkveiligheidsoverleg

Eet-initiatieven in Arnhem

Er zijn verschillende eet-initiatieven in Arnhem waar je gezond en gezellig kunt eten en zo bij kan aansluiten! Stichting Thuisgekookt, SWOA en VITANOS laten je graag zien waar je in Arnhem allemaal terecht kunt. We hebben een overzicht gemaakt van eet-initiatieven met lekkere, verse en gezonde maaltijden én fijn sociaal contact! Ontdek wat het beste bij jou past of combineer meerdere initiatieven om meer dagen in de week te vullen.

Vitanos

- Wijkdiners, vers gekookt op locatie.
- Op vaste dagen.
- Driegangendiner tussen de € 6,50 en € 9,00. Kinderen en Gelrepas: € 2,50 korting.

SWOA

- Maaltijden, langsgebracht door vrijwilligers.
- Menu zelf samenstellen.
- Tussen de € 6,30 en € 7,70 voor het hoofdgerecht. Gelrepas € 2,50 korting op hoofdgerecht.

Stichting Thuisgekookt

- Verse maaltijd, bereid door een hobbykok in de buurt die graag een portie extra kookt.
- 1 of 2 dagen per week.
- Afgehaald of thuisgebracht.
- Vergoeding tussen de € 3,00 en € 6,00.

Tekst en foto: Thuisgekookt

Sinds een tijdje rijdt er een witte auto met een zwarte dakopbouw opvallend vaak rondjes door de wijk. Wordt er soms een update van de google kaarten gemaakt?

Kentekenparkeren op straat

Vanaf maart 2022 hoeft er, als er in Arnhem op straat wordt geparkeerd, geen parkeerkaartje meer achter de voorruit gelegd te worden. Arnhem heeft het "kenteken parkeren" geïntroduceerd.

Scanauto

De parkeerhandhaving gebeurt vanaf april 2022 met een scanauto. Dat is een auto met speciale camera's die via het scannen van kentekens snel kan controleren of er wel betaald is voor parkeerplekken. Dat is dus die witte auto die steeds rondrijdt ook in onze wijk. Daarmee zijn de parkeercontroleurs, die steeds rondliepen, uit ons straatbeeld verdwenen. De privacy is gewaarborgd: bij het scannen van die kentekens geeft het systeem automatisch weer of er voor het opgevraagde kenteken betaald is. Het systeem kan geen persoonsgegevens zien.

Gehandicaptenparkeerkaart

Automobilisten met een gehandicaptenparkeerkaart kunnen een speciale vergunning krijgen. Daarmee kunnen zij gratis blijven parkeren in het betaald parkeren-gebied in de stad. Voor parkeren op een speciale gehandicaptenparkeerplaats is die vergunning niet per se nodig. De blauwe gehandicaptenparkeerkaart volstaat dan. Meer informatie: www.arnhem.nl/parkeren

Tekst: Gemeente Arnhem/Trudi Hendriks

Foto: Arnhemshart.nl

Afsluiten Spijker collectie

Liefhebbers hebben in de laatste jaren op de wanden van de Parkzaal in de Lommerd de 'Spijkercollectie' zien groeien. In elk nummer van de wijkkrant publiceerden we een kunstwerk van een van de vele kunstenaars in onze wijk. Het werk werd voor een 'spijkerprijs' aangeboden aan de lezers en één exemplaar kwam in de Lommerd te hangen. Na elf mooie edities werd het project afgesloten en op 23 april kwamen (bijna) alle kunstenaars bijeen. Tijdens een gezellige borrel konden ze de volledige collectie bekijken en elkaar soms voor het eerst ontmoeten.

We bedanken Kassiël Gerrits (initiatiefnemer), Jacqueline Brincker, Carel Lanthers, Judith Stolker, Anook Cléonne, Adri van den Beukel, Marriëlle Asselbergs, Ditte Wessels, Lucille van Straten, Silke Nuijten en Marian Bakker hartelijk voor hun deelname.

En: de collectie blijft te bezichtigen in de Parkzaal!

Tekst: José Botman

Foto's: Rien Meijer

BuurtKlusBedrijf van start gegaan

Wie kent het niet? Er moet iets gebeuren in huis. Je stelt het uit. Je hebt te weinig ervaring om de klus zelf te doen. Wie ken je die handig is en die je durft te vragen? Gelukkig hoef je niet ver te zoeken. In de wijk, ons eigen Spijkerkwartier, is sinds begin dit jaar het BuurtKlusBedrijf actief. Het BuurtKlusBedrijf is opgericht om elkaar in de wijk te helpen met het uitvoeren van energiebesparende maatregelen. Werken in de wijk levert ook een grotere sociale en maatschappelijke betrokkenheid op. Je kunt nu al terecht bij het BuurtKlusBedrijf voor het uitvoeren van kleinere energiebesparende maatregelen, maar ook voor het in elkaar zetten van je nieuwe IKEA-kast, hulp bij het opruimen van je zolder of andere (kleinere) niet-gecertificeerde klussen.

De eerste klussen zijn al opgepakt. Zo zijn er verschillende werkzaamheden uitgevoerd voor de nieuwe koffiebar Pure Roasted aan de Steenstraat. Wellicht heb je de klussers daar aan het werk gezien. Ze zijn te herkennen aan het mooie logo op hun bedrijfskleding.

Het BuurtKlusBedrijf is volop in ontwikkeling. Enthousiaste klussers leren de kneepjes van het vak. Hoe leuk is het dat er al veel vraag is vanuit de wijk naar klussers! Kennis en vaardigheden komen echter niet vanzelf. Door nauw samen te werken met vakmensen kunnen meer klussers opgeleid worden.

Ben jij handig en zou je anderen willen helpen? Dan zijn we op zoek naar jou! Kom eens langs. Uitbreiding van onze pool van vakmensen, die kennis over willen

dragen, is altijd welkom. Je kunt een ander helpen bekwaam te worden, vertrouwen te ontwikkelen en kwaliteit te leveren. Dat is toch geweldig als je zo kunt zorgen dat een andere buurtbewoner net zo'n vakman wordt!

Ben jij die (startende) klusser of vakman, of ken je die persoon? Aarzel niet en zoek contact met het BuurtKlusBedrijf. Heb je vragen of een tip? Je kunt het BuurtKlusBedrijf bereiken via e-mail, info@buurtklusbedrijf.nl of loop even binnen bij Dazo, Spijkerstraat 125. Dat fixen we toch samen ;-)

Tekst: Rachel Drosterij, Patrick Hoogenbosch en Cordo Wolf
Foto: Dazo

Rode kopstuk in Arnhem

Op 1 mei vond in buurtcentrum de Lommerd de boekpresentatie plaats van Rode kopstukken in Arnhem. SP-fractieleider Gerrie Elfrink nam het eerste exemplaar in ontvangst.

In *Rode kopstukken in Arnhem* wordt het verhaal van verteld van zes socialistische stadgenoten in de negentiende en begin twintigste eeuw: Johannes Methöfer, Adrianus van Emmenes, Tjerk Luitjes, Willem Helsdingen, Louis Hermans en Reinier Brugman. Dat Arnhem, een middelgrote provinciestad van ambtenaren, notabelen en uit Indië terugkeerde

en

ondernemers - bepaald geen rood bolwerk - in het Nederlandse socialisme een toonaangevende rol speelde, was te danken aan deze gedreven voormannen. Een van de rode oproerkraaiers woonde vanaf 1891 in het Spijkerkwartier. Daar wapperde op 1 mei 1891 een grote rode vlag op het pand hoek Lombardsteeg/ Spijkerstraat. Op die locatie was vanaf

maart dat jaar café Voorwaarts gevestigd, uitvalsbasis van de Arnhemse socialistische beweging. Duizenden kwamen die dag naar het Spijkerkwartier om van daar in optocht naar de Stadsweide te lopen. De uitbater was Adrianus van Emmenes, een gedreven propagandist die vanwege zijn scherpe uitlatingen voortdurend in aanraking kwam met justitie.

Voorwaarts

Van Emmenes was lid van de Sociaal-Democratische Bond (SDB) van Ferdinand Domela Nieuwenhuis, de eerste politieke partij op socialistische grondslag in Nederland. Omdat de partijernaar streefde het maatschappelijk bestel door middel van een revolutie omver te werpen, volgde de overheid haar met argusogen en werd zij voortdurend tegengewerkt en uiteindelijk verboden.

Een week na zijn komst in maart 1891 opende Van Emmenes aan de Spijkerstraat nummer 92 (door vernumming thans nummer 187) zijn café Voorwaarts. Het pand werd op kosten van de partij gehuurd voor f 10,- per week. Men had het geld voor het eerste jaar huur gekregen van een rijke Arnhemmer wiens naam onbekend moest blijven. Na een verbouwing van de bovenverdieping was er een behoorlijke zaal gemaakt met plaats voor een toneel. Van Emmenes betrok met zijn gezin de derde verdieping.

Met grote letters was op het café aangekondigd waarover Van Emmenes het zou hebben: '4, 1/2 miljoen voor de kroon en het volk in ellende'. Antimonarchisme zat het socialisme van vroeg af aan ingebakken en het werd door Van Emmenes gretig aan het armoedevraagstuk verbonden. De zaak, waar zo'n vierhonderd man in pasten, zat stampvol.

Al snel was Voorwaarts de spil van de Arnhemse socialistische beweging en zelfs die van Gelderland. Er kwamen een zang- en een toneelvereniging en er waren tal van activiteiten zoals debatavonden. In 1892 telde de afdeling vierhonderd leden, die dus precies allemaal in Voorwaarts pasten. Vooral arbeiders van de bedrijven Scheepers, Van Zeijl, De Klerk, Bruns en Berg Hocker waren geregelde bezoekers van Voorwaarts, tot ongenoegen van hun werkgevers. De politie zat de afdeling voortdurend dwars, vergunningen voor avonduitvoeringen werden meestal geweigerd.

Van Emmenes stichtte een blad, eveneens Voorwaarts geheten. Het eerste nummer bevatte een artikel waarmee hij een misstand aan de kaak wilde stellen maar dat smadelijk was voor een voorname

stadgenoot. Het leverde Van Emmenes een maand gevangenisstraf op. Er zouden nog vele veroordelingen volgen. Er waren knokpartijen met de politie zodat de omgeving van de Spijkerstraat soms wel in staat van beleg leek. Van Emmenes kreeg ruzie met zijn partijgenoten, die hem beschuldigden van wangedrag en financiële malversaties. Twee keer sloeg hij op de vlucht voor justitie, maar belandde uiteindelijk toch weer in het gevang.

Liefdesaffaire

Een liefdesaffaire met de veel jongere Jeanne Sprenger, een burgemeestersdochter uit Velp, met wie hij naar Amerika wilde ontsnappen maar niet verder kwam dan Londen, kostte hem zijn huwelijk en het lidmaatschap van de partij. Hij was nergens meer welkom. Ondertussen was er in Arnhem met de stichting van de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij ook nog een concurrent opgedoken die anders dan de SDB wel aan verkiezingen mee wilde doen. Spoedig zou er een eerste socialist in de Arnhemse gemeenteraad zitten. Maar toen was Van Emmenes samen met Jeanne al vertrokken uit Arnhem. Hij overleed in 1906 op 49-jarige leeftijd in Amsterdam.

Tekst: Stef Ketelaar

Foto van het pand: Jacqueline Wolters

Rode kopstukken in Arnhem. Socialisten, communisten en anarchisten (Arnhem 2022), 168 blz., € 17,50, is een uitgave van Uitgeverij Parkstraat. Voor meer informatie, zie <https://uitgeverijparkstraat.nl/>

Gold Star

**We fietsten samen
na schooltijd door de straten
van de bekende stad
door de Steenstraat de Spijkerstraat
maar vroeg ik hem waar
gaan we heen op de Fongers**

**Hij trapte ons door de stad
en ik zat op de stang
tot we stopten voor een etalage
waar ik tabak zag en sigaren
en iedereen rookte nog
want dat was toen gewoon
en niemand ging er aan dood**

**Zei hij twee pakjes Gold Star
graag om te gaan roken
voor de klas en thuis
en in de vrije natuur
en ik zat voorop en rookte
zijn Amerikaanse sigaretten
gewoon mee in Arnhem
en omstreken**

Tekst en foto: Arjen Boswijk

KombiSOL helpt de bij

Bestuivende soorten zoals bijen en vlinders hebben niet genoeg te eten. Deze bestuivende insecten zijn cruciaal voor gezonde ecosystemen. Daarom willen we zo veel mogelijk mensen betrekken bij het beschermen van deze kleine maar belangrijke wezens. In Arnhem worden gelukkig al veel tegels gewipt, bomen geplant en zaadjes gestrooid. Maar er zijn nog allerlei andere initiatieven waar u wellicht nog niet eens van op de hoogte bent.

KombiSOL

Sinds november heeft KombiSOL namelijk de deuren geopend op de Klarendalseweg 71. Wij zijn een social impact organisatie die een inclusieve verduurzamingstransitie willen faciliteren. We helpen onze klanten (zoals o.a. gemeente Arnhem) om hun duurzaamheidsboodschap beter te vertellen en mensen met een afstand tot de verduurzamingstransitie handvatten te geven om mee te doen! We helpen ook partners om hun boodschap beter naar buiten te brengen. Eén van die partners is onze Amsterdamse bijenvriend The Pollinators.

The Pollinators

Dit jaar deelden wij, net als de jaren daarvoor, gratis bloemzaad uit in Arnhem. Die kregen wij van The Pollinators, die als missie hebben de bestuivende insecten te redden en daarmee onze biodiversiteit in stand te houden. Bij het KombiSOL kantoor of bij onze oranje oude volkswagenbus kon u zaadjes ophalen om in uw tuin of de openbare ruimte te strooien (volgend jaar weer!). Als u zaadjes heeft opgehaald, willen wij u bedanken voor het bijdragen aan het redden van onze kleine bijenvrienden! Als u wilt bijdragen aan de biodiversiteit in Arnhem kan u meer tips vinden op de website van de voer de bij bij campagne via www.voerdebijbij.nl, of ga op eigen houtje zaaien. Iedere bloem helpt!

Wil je meer weten over wat onze duurzame Arnhemse start-up KombiSOL doet? Of heb jij een duurzaamheidsinitiatief dat je aan de man wilt brengen? Ga dan naar kombiSOL.com of loop vooral even naar binnen op de Klarendalseweg 71.

Succes met zaaien!

Tekst: Annick Mooij

Foto: KombiSOL

Ontmoetingen met lotgenoten

Bent u een gedupeerde ouder van de kindertoeslagenaffaire? Misschien vindt u het fijn om andere ouders te ontmoeten die hetzelfde is overkomen. Het delen van ervaringen en het herkennen van elkaars verhaal kan soms helpen. Gewoon eens een luisterend oor. Elke tweede woensdag van de maand is er een mogelijkheid uw verhaal te delen, en een kopje koffie te drinken.

Dit kan bij de D3rd Verdieping.
De D3rd Verdieping vindt u op Rozet 3,09, Kortestraat 16 in Arnhem.

Tekst: Gemeente Arnhem

Foto: De Rozet

Het wijkoverleg

In de Lommerd verzamelden zich op 14 april jl. weer de Spijkerbrigade met betrokken buurtbewoners om zich te buigen over het reilen en zeilen van de wijk, aangevraagd budgetten en wat meer op tafel voorbijkwam.

Er lagen maar liefst vijf budgetaanvragen: dat is best taai, maar tegelijk is het heel positief. Het betekent immers dat er eindelijk, na twee jaar coronabeperkingen, weer heel veel gebeurt in de wijk. Het bruist en zingt en beweegt!

Waar werd dan allemaal budget voor gevraagd?

Allereerst €18.000 voor de aanleg van een meetnet in de wijk. Om zaken als geluid, luchtkwaliteit en verkeersbewegingen te meten. Met de resultaten kunnen we als wijk, samen met de gemeente, beter beleid maken en effectieve maatregelen nemen. Verder €15.000 voor het organiseren van een Spijkerverkeerskermis: een evenement op zaterdag 16 juli op Thialf met een mix van verkeerseducatie, dialoog en amusement. Meetnet en Spijkerverkeerskermis worden gefinancierd vanuit het Parkeerfonds. Dat fonds wordt gevuld met de parkeerboetes en –vergunningen. Een ander potje is het Bewonersbudget. Dat budget wordt jaarlijks door de gemeente toebedeeld en bedraagt in 2022 €38.000. In en aan het Wijkoverleg werd budget gevraagd voor energiemetkastjes (€3000), debatavonden voor een wijkvisie (€2.800) en een bijdrage aan Spijkerrok (€2.500). Dit roemruchte evenement staat voor zaterdag 25 juni gepland. Alle aanvragen zijn gehonoreerd.

Maar het ging deze avond niet alleen over geld

De VOS (Verenigde Ondernemers Spijkerkwartier) kondigde het feest op 6 juni in de Steenstraat aan, mét een parade. De vrijwilligers van de Vrijstaat Thialf werden in het zonnetje gezet vanwege het 12,5-jarig bestaan van de Vrijstaat. Ook de helaas die avond afwezige Buurtverbinders kregen een pluim voor hun ruime zeven jaar durende inzet voor ontmoetingen in de wijk en op de wijkwebsite.

Anton de Kleijn gaf een helder overzicht van de stand van zaken en planning van het groot onderhoud in de wijk. Wanneer komt welke straat aan de buurt voor een opknappbeurt? Daarbij zetten we overigens als wijk geld in vanuit het Parkeerfonds om het allemaal nét even groener en mooier te maken dan de basisuitvoering.

Zoals altijd werd afgesloten met een rondje actualiteiten

In een half uurtje ben je weer dan helemaal bij over wat er allemaal in de wijk gebeurt en te gebeuren staat.

Kom ook eens langs!

Volgende Wijkoverleg is op maandag 20 juni. Inloop om 19:30 uur in de Lommerd.

Tekst: Astrid Stokman

Volleybalgroep Joop zoekt nieuwe leden

Lijkt het je leuk om weer te volleyballen? Wij, spelers van volleybalgroep Joop, zoeken nieuwe teamgenoten. Elke dinsdagavond van 20.00 tot 21.30 uur volleyballen wij in spelsaal De Rietebek, de gymzaal van basisschool De Sterrenkring (Blekerstraat 6), in het Spijkerkwartier. Je bent welkom om met ons kennis te maken en mee te spelen.

Heb je vooraf nog vragen? Neem gerust contact met op met Marian Reimer: 06 52176778

Studenten werken met en voor de wijkbewoners

In de Spijkerstraat is Dazo gehuisvest. 'Dit adres zoekt ondernemers' is de afkorting. En er zijn al verschillende ondernemers in het enorme pand, ook studenten van de HAN vinden hier een plek.

Gertrude Kuyvenhoven is wijkdocent in het Spijkerkwartier en verbonden aan de HBO-V. In de gezellige ruimte die qua inrichting aan een grote huiskamer doet denken, zitten studenten in groepjes hard te werken. Gertrude vertelt dat de opzet van deze manier van werken is om bij projecten in de wijk aan te haken, zodat er verbinding is tussen de opleiding en de praktijk. De HAN (Hogeschool Arnhem-Nijmegen) heeft in dertig wijken in de regio Arnhem-Nijmegen een dergelijke manier van studeren en werken. 'Het Spijkerkwartier is het leukste meisje in de klas', lacht Gertrude. 'Dat zei ooit een student. Ik hou van de wijk en ik heb hier een heel netwerk. Dat is prettig als je werkt zoals wij.'

De Kunst

Elke maandag werken de tweedejaars studenten in Dazo aan allerlei projecten. Een groepje multimedia studenten werkt aan het bekend maken van een kunstproject in de wijk. Man Sie Wong

woont in de wijk en komt veel studenten tegen, maar door tijdgebrek gaat ze niet gauw naar borrels van studenten. De sfeer om bij Dazo te werken vindt ze prettig, net zoals medestudent Jowen Teunissen. Ze hebben gouden enveloppen met inhoud ontworpen. Door het ophangen van de enveloppen in de wijk hopen ze de bewoners te activeren naar de kunstbijeenkomst te komen (bij het verschijnen van de krant is dat al geweest, red). Gertrude: 'Kunst is de kleur van de wijk. Dit is zo'n project waarbij studenten aansluiten bij kunstenaars.'

In de wijk

De HAN-studenten zijn bijvoorbeeld ook betrokken geweest bij Spijkerkracht voor ouderen en de wormenhotels. Maar ze doen nog veel meer. Twee keer per jaar kiezen ze in de collegebanken voor aansluiting bij projecten en werken in de wijk met wijkbewoners vanuit onder meer Dazo.

'Hier werken HBO-V studenten niet vanuit zorg op gezondheid, maar vanuit mogelijkheden wat kan iemand nog wel', legt Gertrude uit vanuit haar vakgebied, 'Hoe kun je meedoen in de samenleving. Dat is anders dan je gewend bent in een collegezaal. Dit is een vrije plek van leren en experimenteren.' Gertrude is enthousiast over Dazo en wat de studenten hier allemaal bereiken. Een van de uitgangspunten is studenten een positief gevoel geven over de wijk en ze betrokken houden. 'Er zijn ook studenten die afstuderen ten dienste van de wijk. En studenten vinden het leuk om anderen te leren kennen.'

Contact

Wencke ter Heurne studeert ergotherapie en zit duidelijk op haar gemak te werken met haar studiegenoten. Zij heeft met medestudenten de afgelopen maanden studentenborrels georganiseerd in Dazo. Daarbij zijn ook buurtbewoners uitgenodigd tot zeven uur, daarna was de avond voor studenten. 'Ik moest de hele avond Engels praten', vertelt Wencke lachend, die in Aalten woont, 'Maar het was heel gezellig. We hebben een pubquiz gedaan.' Waarop Gertrude inhaakt: 'Internationale studenten zijn meer op zoek naar contacten. Maar er zijn zoveel mooie projecten. Bijvoorbeeld Doe mij maar een maatje. Studenten zijn aan elkaar gekoppeld als wandelmaatje en zo ontstaan vriendschappen. En nu willen studenten gaan koken voor vluchtelingen. Ze weten alleen nog niet waar.' Kortom het is een gezellige sfeer waarin studenten leren en werken met en voor wijkbewoners.

Wil je studenten betrekken bij een project, loop dan op maandag eens binnen in Dazo. Gertrude staat je graag te woord.

Tekst en foto: Jos Meeuwssen

links Gertrude in gesprek met Wencke

Bewust met

voeding

Om meer bewustzijn bij de kinderen te creëren met betrekking tot een gezond leefpatroon, en alles wat daarmee samenhangt, hebben de leerlingen van de Sterrenkring op school een week lang al het afval verzameld. Dit afval gaat voor de onder-, midden- en bovenbouw in drie verschillende manden. Zo is per 'bouw' onder andere het afval verzameld wat voortkomt uit de pauzemomenten van de kinderen. Kinderen hebben van een op straat gevonden plastic fles een plantenhanger gemaakt. Aan het einde van de week zijn er foto's gemaakt van het resultaat.

Hiermee proberen de leraren niet alleen om de afvalberg kleiner te maken maar daarnaast proberen zij ook te bereiken dat er in de toekomst gezondere keuzes gemaakt gaan worden wat betreft voeding. Dus geen pakjes drinken in de tassen maar bekers. En geen verpakte repen die meegegeven worden naar school maar bijvoorbeeld een peer, banaan of tomaatjes. In de onderbouw hebben de leerkrachten een rekenactiviteit gemaakt van de fruitthap.

Je kunt er niet vroeg genoeg mee beginnen!

Tekst en foto's: Agnes Schouten/Sterrenkring

Nieuw: de Vrolijke Wijkpicknick!

Op zaterdag 25 juni organiseren de Spijkerbrigade, Vrijstaat Thialf, Brasserie Thialf en festival Spijkerrok in de Vrijstaat Thialf een Vrolijke Wijkpicknick. Waar jong en oud uit de wijk elkaar op een vrolijke manier kan ontmoeten bij spelletjes, picknick en samen kijken en luisteren naar theater en muziek.

soep vooraf, drankje tussendoor. Tussen 14.00 en 15.00 is er een programma met theater en muziek, eveneens voor jong en oud samen. Samen kijken, samen luisteren. En wie weet tot slot zelfs nog even samen muziek maken. Deelname aan de Vrolijke Wijkpicknick is gratis voor bewoners van het Spijkerkwartier en Spoorhoek en wordt u aangeboden door de wijk organisatoren. U moet wel van tevoren uw plekje reserveren via een formulier. Het aantal plaatsen is beperkt, geef je alleen op als je kunt en meld je af als je bent verhinderd? <https://forms.gle/SR5YaC52VdQHbqpx6>

Graag tot dan!

de Spijkerbrigade, Vrijstaat Thialf, Brasserie Thialf

Tekst: Albert Hoex
Afbeelding: Erik Vos

De Vrolijke Wijkpicknick vindt plaats tussen 12.00 en 15.00 uur. Op het programma staat het volgende (onder voorbehoud, programma is op moment van schrijven nog in de maak...): tussen 12.00 en 13.00 uur kan iedereen meedoen aan aan ouderwetse en nieuwerwetse spelletjes

op het terrein van Thialf, in samenwerking met Sportbedrijf Arnhem. Aanmoedigen mag ook! Tussen 13.00 en 14.00 gaan we met z'n allen picknicken aan alle soorten en maten tafels die we hebben kunnen vinden. Wij zorgen voor de broodjes en wat erop! Met kopje

Kleedjesmarkt

Op koningsdag vond de eerste kleedjesmarkt in Thialf plaats! Het was een zonnige geslaagde dag met meer dan 30 kleedjes verzorgd door kinderen uit de buurt. Gebruikt speelgoed, eigen knutsels en heerlijke baksels stonden in de verkoop! De aanloop kwam goed op gang en 't was dringen om al het moois te zien en als eerste de mooiste aankopen te kunnen doen. Voor herhaling vatbaar! Tot volgend jaar!

Genieten van lange avonden

Het weer is heerlijk en dat betekent volop bedrijvigheid op de Vrijstaat! Oud en jong blijven heerlijk lang hangen en maken gebruik van de verlengde opening, elke avond tot 22.00 uur. Basketballen, voetballen, of gewoon wat hangen en spelen. Voor ieder wat wils! Wijkbewoners maken deze avond openstelling mogelijk, mooi initiatief: van en voor de wijk...

Sponsorloop Oekraïne

10 mei. Na lange en intensieve voorbereidingen door twee leerlingen groep 8, Janne Allard en Saya Kleinlooh, van basisschool de Sterrenkring, was t dan zover. De sponsorloop om geld in te zamelen voor Oekraïne ging van start! Er werden rondjes gerend over de skelterbaan voor het goede doel. Met natuurlijk tussendoor een pauze om te rusten en te drinken. Om daarna nog even te vlammen! Super gaaf hoe deze jonge wijkbewoners dit samen voor elkaar hebben gebokst en natuurlijk ook alle deelnemers, goed gedaan, wat een mooie sportieve bijdrage!

Zondag open

Wist je dat Thialf tijdens de lente en zomerdagen ook op zondag geopend is? Kom dus lekker spelen, sporten en genieten! Elke zondag zijn we open van 11.00 tot 22.00 uur! We draaien die dag dankzij vrijwilligers uit de buurt. Wil je ook met ons meedraaien? Stuur even een mailtje naar post@vrijstaatthialf.nl.

IN VRIJSTAAT THIALF IS HET ELKE DAG FEEST VOOR IEDEREEN VAN 0 TOT 100. BEZOEK DE VRIJSTAAT: GRATIS EN VOOR NIETS!

FOTO'S: ERIK VOS

FOTO'S: ANNIE DE LOUWER

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Editie: nr.121, zomer 2022

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Katja Krediet, Jos Meeuwse, Lucille van Straten, Jan van Wonderen

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijsning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Pand 66: Steenstraat 66, open op woensdagochtend.

Wijkagenten:

Femke van den Berg: femke.van.den.berg@politie.nl

Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl

Politiepost Velperpoort, Ir.J.P.van Muijlwijkstraat 185.

Spreekuur op donderdag 18.00 – 20.00

Team leefomgeving: csa@leefomgevingarnhem.nl

Mijnspijkerkwartier.nl: wijkplatform

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren: kopij voor nummer 122 dient te worden aangeleverd vóór 30 augustus 2022 via

wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com:

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Voorpagina-foto: Rien Meijer

De Vreemdeling

Hij was een jaar of 70 en had witgrijs haar, met bovenop een strek blauw en een strek paars. We stonden naast elkaar bij de bushalte. 'Mooi', wees ik. 'Ik heb het net geveerd, het is nu nog wat fel', lichtte de man toe. 'Een man vertelde me onlangs: dat zijn de kleuren van de bi-vlag', vervolgde hij. 'Ik ben hetero. Ik vind de kleuren gewoon mooi'.

Mag je niet met vreemden praten? Dan zal ik me even voorstellen – het is de punchline van een aloude grap. Maar er schemert een belangrijke vraag in door: wanneer verliest een vreemde zijn vreemdheid? Als je je in de publieke ruimte begeeft – de straat, het ov, een winkel – doorklieven tientallen onbekende passanten je leven. Met sommigen maak je een praatje. Wanneer worden zij – zoals de man van de halte wier naam ik niet ken – bekenden?

De Arnhemse muzikante Miriam Mozcko maakte een plaat en podcastreeks over het thema Heimat – thuis (dit is een luistertip). Sommige woorden zijn inherent ambigu, en thuis is zo'n woord: iedereen kan wel vertellen wat thuis betekent voor hem, haar of hen, maar één universele definitie is er niet. Desalniettemin kwam één ding regelmatig terug: mensen spelen een belangrijke rol. Dat klopt wel: tijdens de door mij georganiseerde debatavond in theater het Hof, waar Miriam optrad, voelde ik me allermist thuis. Dat kwam door angst voor het oordeel van De Anderen – de kaartverkoop was teleurstellend geweest.

Daar moest ik afgelopen maand aan denken toen ik in Libanon was om een documentaire over democratie (nog zo'n ambigu woord) te maken. Het land kent vele religieuze groepen en de politiek wakkert het vijandschap jegens de ander flink

aan, om vervolgens zichzelf als beschermers tegen die vijand op te werpen. Vijandschap is gebaat bij segregatie: onbekend maakt onbemind. „Eigenlijk is er geen échte haat tussen mensen. Het is een algeheel gevoel van angst dat het systeem creëert”, stelde een advocaat die ik interviewde.

In een land dat bekend staat om verdeeldheid, was inderdaad ook opvallend veel saamhorigheid te vinden. Op eerste ontmoetingen geven mensen een knuffel. Hulp wordt snel aangeboden – in de kleine, maar ook in de grote zin: inwoners regelen samen een hoop dat de overheid nalaat (is dat behulpzaamheid, of overleven?).

Toen ik weer in Arnhem was had ik het gevoel dat ik nét iets makkelijker contact maakte met iedereen op straat. In de koffiezaak kon ik mijn pinpas niet vinden. Een jongen bood aan het voor te schieten. We wisselden nummers uit voor een tikkie. Terwijl ik buiten een slok koffie nam verscheen een vrouw voor mij met een bordje met de tekst: 'I'm from Ukraine, please help me'. Ik gaf haar mijn taart. Later betaalde ik mijn tikkie en stuurde 'Dank!! Taart weggegeven. Forward the love!' Hij stuurde terug: 'Haha netjes!'

Het voelde als een warm 'welkom thuis'. Misschien had ik daarom niet meteen door dat mijn brein afdwaalde naar die ene keer dat ik in een winkel in een verhit debat raakte over corona. Dat was volgens hem een leugen van de farmaceutische industrie, evenals overigens het gegeven (volgens hem: leugen) dat roken kanker veroorzaakt.

Sindsdien praten we over het weer, het leven, of over niets als ik weer bij hem afreken. Blijven we onbekenden. Beter vreemd, dan vijand.

Foto: Menno van der Meulen